

veje, om en Rentenedsættelse dér ikke kunde være en Foranstaltning, det var værd at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg kan yderligere oplyse, at jeg er vidende om, at man i visse Kredse, fra hvem Obligationerne er indleveret til Jordfonden, just omgaas med Tanken om at henvende sig til den høje Regering om en Rentenedsættelse.

Det andet Punkt, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er Landmandsbanken. Jeg skal ikke lave Sensation om Landmandsbanken og skal i allerhøjeste Grad følge Statsministerens Henstilling om ikke at tale om den. Men der er dog et Punkt, jeg gerne vil fremsætte nogle Udtalelser om. Landmandsbanken har en ret stor Hypotekafdeling. I visse Egne af Landet er der i Landejendomme og ogsaa Købstadejendomme givet en vis Type Laan, der afdrages paa 28 Aar og er stiftet paa samme Vilkaar som Laan af offentlige Midler, altsaa med samme Sikkerhed. Men dér er man gaaet op til en Rente af 6 pCt. Jeg har paa et vist Tidspunkt henvendt mig til Landmandsbanken og spurgt, om der ikke var Mulighed for, at man kunde sætte denne Rente noget ned, og har faaet det Svar, at Landmandsbanken skulde tjene Penge. Det har jeg vidst længe, men det forekommer mig, at det at tjene Penge just paa denne Maade, at man af første Prioritet tager den højeste Rente indenfor Lovens Rammer, ligger noget udenfor, hvad der i Virkeligheden bør finde Sted. Jeg henstiller derfor til den højtærede Statsminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt. Man kunde gøre den Indvending, at de paagældende kunde søge sig billigere Laan, men efter at Renten er sat op, ligger Obligationskurserne jo lavt, og derfor har ingen kunnet forandre deres første Prioritet, uden at de straks skulde tage et meget væsentligt Tab. Jeg vil gerne henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa disse Forhold og udtale, at det vilde som Krise- og Hjælpeforanstaltning betyde uendelig meget mere end det, der er foreslaaet i disse Paragraffer i Afsnit 2: Men jeg kan slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for mit Parti, det ærede Medlem Hr. Drachmann, har sagt, at vi naturligvis vil være villige til at forhandle i det Udvalg, der bliver nedsat, om Mulighederne af at finde en Form, hvorunder man kunde komme ogsaa Landbruget til Hjælp. Jeg mener rigtignok, at Formaalet skulde være for det første at gøre sig alle mulige Anstrengelser for at faa Markedet tilbage; dernæst at faa den Rentenedsæt-

telse, jeg har gjort mig til Talsmand for, men vi er meget villige til at forhandle om ethvert Forslag, som maatte fremkomme. Men paa Forhaand maa vi sige, at Tilskud af nogen Art tror jeg ikke man kan faa vort Parti med til, fordi vi har set saa mange uheldige Konsekvenser deraf, saaledes at vi betragter Lovforanstaltninger af den Art som Kriseværn som liggende udenfor alle Muligheders Grænser.

Erhvervsministeren (Starming): De to Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti har givet Tilsagn om det, som jeg straks har lagt megen Vægt paa, nemlig at denne Sag fik en hurtig Afgørelse, og jeg har til Overflod set, at Venstrebladet „København“ i Gaar meget stærkt har sluttet sig til dette Ønske, idet dette Blad erklærede, at jo mindre Tid der spildes, des bedre, thi en offentlig Mening kræver, at man nu faar begyndt med at komme til Sagen. Jeg kan for en Gangs Skyld ganske bifulde disse Betragtninger i Bladet „København“, at jo mindre Tid der spildes, des bedre, og jeg er ogsaa fuldt vidende om, at en offentlig Mening kræver, at man nu faar begyndt og kommer til Sagen og bort fra alle Talemaader, som intet har med Sagen at gøre. Jeg haaber, at den Opfattelse, som saaledes har fundet Tilslutning hos de to Partier, ogsaa maa kunne finde Tilslutning hos det tredje Parti, hvis Ordfører jeg anbefaler at frafalde adskilligt af den Tendens, der laa i hans Tale i Gaar, en Tendens til at behandle Sagen paa den langsomst mulige Maade.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, der nylig har talt som anden Ordfører for det konservative Folkeparti, har gjort en Række Bemærkninger vedrørende de Sider af Lovforslaget, der navnlig har med Landbrugsforholdene at gøre. Jeg skal hverken overfor ham eller andre fordybe mig deri, da det er mig bekendt, at min Kollega Landbrugsministeren vil gøre nogle Bemærkninger om den Side af Lovforslaget. Men det ærede Medlem stillede direkte et Spørgsmaal til mig, nemlig om jeg atter i denne Samling vilde foranledige nedsat et Erhvervsudvalg for Rigsdagspartierne. Jeg har ikke noget derimod, hvis det er et almindeligt Ønske, at et saadant Udvalg skal nedsættes, men jeg har ikke noget stærkt Indtryk af, at dette Udvalg sidst kom til at udøve de Funktioner, som jeg unægtelig havde tænkt mig, og dette havde vel sin Grund i, at Venstres Medlemmer mødte med saadanne Lænker paa